

„Belle” – scenariusz spotkania w kinie

Krótkie streszczenie:

Suzu jest 17-letnią dziewczyną, która po śmierci matki zamknęła się w sobie i przestała śpiewać. Na co dzień jest nieśmiała i ma trudności w kontaktach z ludźmi. Za namową przyjaciółki loguje się do wirtualnego świata U, gdzie jej awatar – Belle – staje się słynną piosenkarką. W internecie Suzu potrafi być odważna, pewna siebie i twórcza – zupełnie inna niż w codziennym życiu. Podczas jednego z koncertów poznaje tajemniczego Smoka – postać agresywną i budzącą strach. Zamiast go unikać, próbuje odkryć, kim jest naprawdę. Stopniowo dowiaduje się, że za awatarem kryje się chłopak o imieniu Kei, który wraz z młodszym bratem doświadcza przemocy ze strony ojca. Suzu coraz bardziej angażuje się w pomoc chłopcom. Aby zdobyć ich zaufanie, podczas wielkiego koncertu ujawnia wszystkim swoją prawdziwą tożsamość i przestaje się ukrywać za idealnym wizerunkiem Belle. Następnie odnajduje braci w świecie rzeczywistym i staje w ich obronie. Dzięki tym wydarzeniom Suzu odzyskuje pewność siebie, wraca do śpiewania i zaczyna godzić się ze stratą matki. Film kończy się nadzieją na lepszą przyszłość zarówno dla niej, jak i dla chłopców.

Najważniejsze idee:

Wielka moc autentyczności: nastolatek poszukujący swojej tożsamości.

Wątki dodatkowe:

- Ja fałszywe, ja realne, ja idealne. Prawdziwe ja a wizerunek w internecie.
- Trauma i radzenie sobie ze stratą: różne oblicza żałoby.
- Samotność w tłumie: jak znaleźć karmiące relacje?
- Empatia i wrażliwość na cierpienie innych – rozwijanie zdolności do współodczuwania.
- Przemoc domowa – jak reagować?
- Czym jest odwaga? Mogę się bać i działać mimo strachu.
- Siła muzyki i sztuki.
- Estetyka filmu – o anime.

PRZED FILMEM

1. Zwrócenie uwagi na główny wątek filmu i odwołanie się do przeżyć bohaterki, które mogą być też bliskie nastoletnim widzom.

2. Podkreślenie, że w czasie filmu mogą pojawić się trudne emocje i myśli. Zapewnienie, że po projekcji będzie przestrzeń, żeby o nich porozmawiać.
3. Ukierunkowanie uwagi młodych widzów na wątki główne/poboczne.

Zapowiedź osoby prowadzącej: *Za chwilę obejrzymy film, który opowiada o Suzu – nastolatce, która w codziennym życiu jest szarą myszką. W alternatywnej rzeczywistości social mediów zdobywa jednak ogromną sławę, która przynosi jej nie tylko podziw, ale i wyzwania.... Tematy, które zostaną poruszone, mogą być Wam bliskie, mogą Was zaciekać i w szczególny sposób poruszyć, dlatego po projekcji chciałbym/chciałabym zaprosić Was do rozmowy o tym, co zauważycie i uznacie za ciekawe, ważne albo trudne.*

W trakcie oglądania filmu spróbujcie zwrócić uwagę na kilka rzeczy:

- Jaka była Suzu w prawdziwym życiu, a jaka w świecie U?
- Dlaczego te postaci się różniły, mimo że były wytworem jednej osoby?

Nie musicie tego zapamiętać idealnie. Chodzi o to, żebyście to zauważyli i po filmie o tym porozmawiamy.

Wskazówki dotyczące zachowania grupy:

Kiedy grupa jest żywa/hałaśliwa

Ustal z grupą kontrakt, np. powiedz: *Umówmy się na jedną rzecz: każdy może mieć swoje zdanie, ale zachowujemy się i mówimy tak, żeby nikogo nie ranić. To również wiąże się z tym, że nie przeszkadzamy sobie nawzajem.*

Kiedy grupa jest cicha i nie chce współpracować

Sformułuj komunikat typu: *Możecie słuchać, nie musicie teraz nic mówić, to też jest w porządku. Wystarczy, że będziecie uważni i zaciekawieni tym, co przeżywała Suzu i inni bohaterowie.*

PO FILMIE

1. Pozwolenie widzom na podzielenie się pierwszymi przeżyciami po projekcji:

- Moje pierwsze wrażenie po obejrzeniu filmu;
- Czy był moment, który był dla Was trudny albo poruszający? (Jeśli jest cisza: *Kto miał trudny moment – ręka w górę. Kto miał moment, który dał do myślenia – ręka w górę*).

2. Poprowadzenie dyskusji wokół tematów głównych i pobocznych:

Lp.	Pytania/refleksje	Przykładowe odpowiedzi – inspiracje do rozmowy
1	Jak była Suzu, a jaka – Belle? Dlaczego te postaci się różniły? Czy były jeszcze jakieś postaci, które różniły się od swoich awatarów? Wyjaśnij,	Suzu była nieśmiała, wycofana i niepewna siebie. Belle była odważna, pewna siebie, podziwiana i otwarta na innych. Postaci różniły się, ponieważ Belle była idealnym awatarem Suzu w świecie wirtualnym. Dzięki niej Suzu mogła pokazać cechy, które ukrywała przez

	na czym to polegało i co było powodem tej różnicy?	strach, żalobę, smutek i brak wiary w siebie. Ostatecznie odkryła, że te cechy były w niej od początku. Dzięki temu, że miała odwagę pokazać prawdziwą siebie, udało jej się osiągnąć zamierzony cel. Inna postać to Kei, który w U występuje jako przerażający, smoczy awatar. W rzeczywistości jest wycofanym, skrzywdzonym chłopakiem, doświadczającym przemocy domowej – jego awatar jest więc formą ochrony i jednocześnie sposobem wyrażenia gniewu oraz bólu, których nie potrafi pokazać w realnym życiu.
2	Skąd wiemy, kim jesteśmy? Co to właściwie znaczy: być sobą, być autentycznym?	Zebranie i podsumowanie odpowiedzi z sali: To, kim jesteśmy, wiemy dzięki naszym doświadczeniom, relacjom z innymi ludźmi, wartościom i decyzjom, które podejmujemy. Odkrywamy siebie stopniowo poprzez uczenie się, co jest dla nas ważne i jakie mamy mocne strony. <u>Być sobą oznacza żyć w zgodzie ze swoimi przekonaniami, uczuciami i wartościami, zamiast udawać kogoś tylko po to, by spodobać się innym.</u> Nie oznacza to, że nigdy się nie zmieniamy: to raczej ciągle poznawanie i rozwijanie siebie.
3	Ja w rzeczywistości, ja idealne, ja w social mediach: co to znaczy mieć różne twarze?	<u>Mieć różne twarze</u> oznacza pokazywać różne aspekty siebie w zależności od sytuacji: • Ja w rzeczywistości – taki, jaki jestem na co dzień, ze swoimi zaletami, wadami i emocjami; • Ja idealne – osoba, którą chciałbym się stać, mój wymarzony obraz siebie; • Ja w social mediach – wersja siebie, którą pokazuję innym w internecie, często bardziej atrakcyjna, szczęśliwa lub pewna siebie. To naturalne, że te trzy obrazy nie są identyczne. Ważne jednak, aby różnice nie były tak duże, że

		zaczynamy ukrywać swoje prawdziwe ja i żyć głównie dla opinii innych. Tak jak w przypadku Suzu i Belle: największą moc niosła jej autentyczność, prawdziwość, chwila, w której się odsłoniła.
4	Samotność w tłumie – czy to możliwe? Jak znaleźć karmiące relacje?	Tak, <u>można być samotnym w tłumie</u>. Można mieć wielu znajomych, obserwujących czy kolegów w klasie, a jednocześnie czuć, że nikt naprawdę nas nie zna i nie rozumie. Belle mimo popularności i rzeszy fanów była bardziej samotna niż cicha Suzu. <u>Karmiące relacje</u> to takie, w których możemy być sobą, czujemy się akceptowani i bezpieczni. Buduje się je przez szczerość, zaufanie, wspólne zainteresowania i wzajemne wsparcie. Czasem jedna prawdziwa przyjaźń daje więcej niż wiele powierzchownych znajomości. Suzu miała przyjaciół, którzy wspierali ją i troszczyli się o nią.
5	Empatia i wrażliwość na cierpienie innych – jak je rozwijać? Gdzie można było je zauważyć w filmie?	Empatię i wrażliwość na cierpienie innych rozwijamy, gdy staramy się <u>zrozumieć uczucia drugiej osoby, uważnie słuchamy i nie oceniamy jej zbyt szybko</u>. Pomaga też zadawanie sobie pytania: <i>Jak ja czułbym się na jej miejscu?</i> W filmie empatię najlepiej widać w zachowaniu Suzu wobec Smoka. Gdy większość ludzi widziała w nim groźnego i agresywnego chłopaka, ona dostrzegła jego samotność i cierpienie. Nie odwróciła się od niego, lecz próbowała go zrozumieć i mu pomóc, nawet gdy wymagało to odwagi i poświęcenia. To właśnie dzięki empatii odkryła prawdę o jego sytuacji i mogła wesprzeć go oraz jego brata.
6	Czym jest odwaga? Która scena w filmie jest według Was o największej odwadze?	W tym filmie odwaga oznacza nie tylko heroiczne działanie. To przede wszystkim: • ujawnienie prawdziwego siebie (mimo wstydu i lęku), • mówienie głośno, gdy łatwiej byłoby milczeć, • wejście w cudzy ból i nieodwracanie wzroku,

		• działanie mimo ryzyka odrzucenia lub hejtu. Zebranie odpowiedzi z sali: • odwaga Suzu – musi przejść od nieśmiałej, zamkniętej dziewczyny do kogoś, kto potrafi stanąć „na scenie” i wziąć odpowiedzialność za swój głos; • odwaga bohaterki, by przeciwstawić się przemocowemu ojcu; • odwaga bohaterów, by rozmawiać o swoich uczuciach; • odwaga bohaterów, by ujawnić się ze swoimi uczuciami do obiektów westchnień.
7	Żałoba i radzenie sobie z nią: jak wpłynęła na filmową bohaterkę tragiczna utrata matki? Jaką rolę odegrała muzyka?	Żałoba to proces przeżywania straty, który nie dotyczy wyłącznie śmierci, ale obejmuje także utratę relacji, poczucia bezpieczeństwa, zdrowia, marzeń czy ważnego etapu życia. Może wiązać się z silnymi emocjami, takimi jak smutek, złość, poczucie pustki, a także z dezorientacją i z potrzebą odnalezienia się w nowej rzeczywistości. Kluczowym elementem przeżywania żałoby u Suzu okazała się muzyka, a konkretniej – śpiew, który wcześniej był dla niej naturalny, a stał się czymś zablokowanym przez ból i przez poczucie winy. Dopiero w świecie U, jako Belle, odnajduje przestrzeń, gdzie może na nowo „oddychać muzyką” i stopniowo odzyskiwać głos. Śpiew staje się symbolem jej procesu żałoby: od ciszy i wycofania, przez niepewne próby wyrażenia emocji, aż po moment, w którym muzyka pomaga jej zaakceptować stratę i na nowo połączyć się z innymi ludźmi.
8	Jakie wrażenie zrobiła na Was warstwa wizualna filmu – styl anime? Jak ten styl wpływał na przekaz filmu?	Wysłuchanie i zachęcenie do wyrażania opinii. W „Belle” estetyka anime opiera się na silnym kontraście między realistycznym światem a cyfrową przestrzenią U, która jest pełna intensywnych kolorów, fantazyjnych form i dynamicznych efektów wizualnych. Ten podział podkreśla emocjonalne rozdwojenie bohaterki i różnicę między jej codziennym życiem a światem, w którym może się wyrażać jako Belle.

		Wizualnie film łączy delikatne, szczegółowe tła rzeczywistości z niemal bajkową estetyką awatara Belle w U, przez co wzmacnia temat tożsamości i odwagi w byciu sobą. Estetyka nie tylko jest dekoracją, lecz także służy pokazaniu emocji, samotności i stopniowego otwierania się bohaterki na innych.
9	W filmie przedstawiono sceny dotyczące przemocy ojca wobec synów. Są to sceny, które mogą przerażać, uruchamiać trudne emocje. Dlatego chcę z Wami omówić zagadnienie: Przemoc domowa – jak reagować.	<u>Definicja</u> Przemoc domowa to każde działanie lub zaniechanie w rodzinie, które powoduje krzywdę fizyczną, psychiczną, seksualną lub ekonomiczną bliskiej osoby. Obejmuje zarówno jednorazowe akty przemocy, jak i długotrwałe zachowania naruszające godność, bezpieczeństwo i wolność drugiej osoby. <u>Jak reagować?</u> • „Niebieska Linia” – Ogólnopolskie Pogotowie dla Osób Doznających Przemocy Domowej 800 120 002 (bezpłatnie) Można tam porozmawiać anonimowo i dostać konkretne wskazówki. • Ośrodek Pomocy Społecznej (OPS) w Twojej dzielnicy/gminie. • Policja – możesz poprosić o założenie procedury „Niebieskiej Karty”.

Uwaga dodatkowa: film jest bogaty w wątki wymagające dla odbiorcy, „ciężkie” emocjonalnie. Jeśli zauważysz, że widownia „wyłącza się” – może to wynikać z przeciążenia. Warto wtedy okroić liczbę podejmowanych tematów lub zostawić trochę czasu na swobodne wypowiedzi, obniżające napięcie.

3. Treści wrażliwe (co może być trudne dla młodzieży):

- **żałoba po matce** – dla osób przeżywających podobne wątki może to być trigger ich własnych emocji w procesie opłakiwania utraty;
- **hejt internetowy** – doznawanie prześladowań, wyśmiewania lub innych form internetowego hejtu wiąże się z uczuciem wstydu, bycia odsłoniętym, osaczonym. Te uczucia mogą się uruchamiać, gdy filmowa bohaterka zostaje poddana wirtualnym plotkom i krytyce;
- **przemoc domowa** – osoby w przeszłości doznające jej lub będące jej świadkami mogą być poruszone przedstawianą historią i obrazem przemocy wobec dzieci. Szczególna uważność oraz ewentualna informacja, gdzie można poszukiwać wsparcia (np. telefon zaufania dla młodzieży: 116111)

KOŁA RATUNKOWE W SYTUACJACH PROBLEMOWYCH

przy pytaniach bezpośrednich

Jeśli grupa będzie miała trudność z udzieleniem odpowiedzi z poziomu JA, można przekształcić pytanie na ogólne, np. *Czym dla ludzi ...? Jak zazwyczaj ludzie...?*

śmiech/ bagatelizowanie

Komentarz osoby prowadzącej: *Czasem śmiech pojawia się, gdy coś jest dla nas trudne. Możemy spróbować się przyjrzeć, co się pod nim kryje.*

raniące i złośliwe komentarze z sali

Komentarz osoby prowadzącej: *Zatrzymajmy się, spróbujmy powiedzieć to w sposób, który nikogo nie rani.*

zejście z tematu

Komentarz osoby prowadzącej: *To ciekawe, o czym mówisz. Wróćmy teraz do wątku...*

cisza i brak odpowiedzi

Komentarz osoby prowadzącej: *Możecie tylko o tym pomyśleć, nie musicie odpowiadać na głos, spróbujcie to zrobić we własnej głowie. Kto się zgadza – ręką w górę.*

PODSUMOWANIE

Istotą dyskusji jest zachęcenie młodych widzów do refleksji i do formułowania własnych przemyśleń. Wiek nastoletni to czas, kiedy młodzi widzowie często słyszą, co „powinni”, a rzadko mają przekonanie o tym, że to oni są ważni i słyszani. Warto z zaciekawieniem pochylić się nad głosami młodzieży – autentyczne zainteresowanie pozwoli im na coraz bardziej świadomą refleksję i wgląd w swoje emocje.

Młodym ludziom może być trudno posługiwać się własnym przykładem i odsłaniać się, mówić o własnych uczuciach. Doskonale, jeśli będą potrafili dostrzec analogię między sobą a filmowymi bohaterami i nazwać ją – pozwoli to w sposób bezpieczny opracowywać trudne treści i zagłębiać się w analizę proponowanych wątków.

Na koniec warto sparafrazować najważniejsze wątki poruszone w czasie dyskusji: można zacytować pokrótce wypowiedzi poszczególnych uczestników, by docenić ich wkład.

Przykładowe podsumowanie:

Suzu i Belle to dwie twarze tej samej osoby. Czasem zdarza się, że – jak kameleon – zmieniamy swoje barwy, by dopasować się do otoczenia. Warto jednak pamiętać, kim jesteśmy naprawdę, i – inspirując się historią Suzu – starać się odsłaniać przed światem, nawet gdy boimy się krytyki lub odrzucenia. Autentyczność sprawia, że nabywamy odwagi, empatii i budujemy prawdziwe, bliskie relacje. W trudnych chwilach warto poszukiwać wsparcia, ale też mieć odwagę, by je dawać innym. Nawet jeśli nie będziemy przeżywać tak spektakularnych przygód, jak przedstawione w „Belle”, możemy pomóc drugiej osobie

odzyskać wiarę, nadzieję i radość – a to już czyn niemal bohaterski. Warto pamiętać, że pod skórą Smoka może kryć się ktoś poszukujący pomocy, a za wykreowaną Bell może stać nieśmiała dziewczyna. Gdy odrzucamy pozory, patrzymy głębiej – nie tylko w drugiego człowieka, lecz także w swoje wnętrze.